

татъ земиѣ-тѣ отъ рѣкѣ Нѣлоѣ до Окѣ и Волгѣ и отъ Балтійско море до Адриатическый заливъ и Бѣло море (Архипелагъ). Таа голѣма земя, освѣнь югозападнѣ-тѣ ѣ часть, ѣ голѣмо равниште, кою-то въ старо врѣмя было пълно съ горы и језера. Горы-тѣ и блатата были най-здравата забрана на Словѣне-тѣ, кога налитали на тѣхъ неприателе.

Нѣкои историци казватъ, че земи-тѣ на югъ отъ Дунава до Бѣло-море най-напрѣдъ не были захванѣтѣ отъ Словѣне, а были населенѣ съ Тракийци, Македонци, Мисы и другы племена, кои-то не были смѣсени никакъ съ Гръци-тѣ и живѣли отдѣлно отъ тѣхъ. Послѣ тыа плѣмена влѣзлы въ състава на Македонскѣ-тѣ дръжавѣ, кою-то, както вече ся-знае, покорила и Гръци-тѣ. Кога ся-растурила дръжава-та на Александра Великый, въ прѣдѣлы-тѣ на сегашны-тѣ блѣгарскы земи ся-образувалы нѣколко туземны дръжавы, кои-то послѣ въ II и I вѣкѣ прѣди Рож. Хр. были завоеванѣ отъ Римляне-тѣ. Въ VI вѣкѣ слѣдъ Рож. Хр. въ тыа страны напълнили безбройни Словѣне и, безъ да могатъ да имъ ся-опрѣтъ Византийскы-тѣ войскы и туземни-тѣ жители, захванѣли гы много лесно и ся-заселели въ тѣхъ съвѣмъ; Словѣне-ти погълнѣли всичкы-тѣ племена, што намѣрили отъ Дунава до стѣны-тѣ на Солунъ и до отвѣдъ Охридско-то језеро.

Има записано въ житие-то на Св. Климента једно истинно народно прѣдание, кою-то казва, че отъ VII вѣкѣ не само всичка Мизия и токо-рѣчи всичка Тракиа, нѣ и Македонина и по-голѣмата часть на Тессалиѣ и Гръциѣ станѣли словѣнскы земи.